

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA URGENT EFECTUADA PEL PLE DE L'AJUNTAMENT EL DIA 22 DE DESEMBRE DE 2005

Lliçà d'Amunt, 22 de desembre de 2005.

A les 20,05 hores, a l'edifici municipal del carrer Rafael de Casanova, prèviament habilitat a tal efecte, es reuneix el Ple Municipal per a efectuar una sessió extraordinària urgent, que presideix el Sr. Alcalde Joaquim Ferriol i Tarafa. Hi assisteixen els regidors Srs. Miquel Ballester i Draper, Jaume Ballbé i Mundet, Emília Soler i Gimeno, Ferran Miralles i Sabadell, Josep Camps i Mas, Margarida Vilageliu i Relats, Àngel Montins i Bruguera, Pere Grau i Parera, Antonio Díaz i Aranda, Amparo Mejías i Martínez, José Antonio Ferreiro Valle, Francisco Manuel León Cuenca, Juan José Salvador Criado, Antoni Ortiz i Puig, Josep Santiago i Ariza i Joan Sayós i Casasas. Foren assistits per la Secretària accidental de la Corporació, Sra. Gemma Navarro i Medialdea, i per l'Interventor municipal, Sr. Agustí Pagespetit i Bourgeois.

1 – PRONUNCIAMENT DEL PLE SOBRE LA URGÈNCIA DE LA CONVOCATÒRIA

Els regidors assistents acorden per unanimitat pronunciar-se favorablement sobre la urgència de la convocatòria, i tot seguit es passa a tractar sobre el punt de l'ordre del dia que ha motivat la sessió.

2 – RESOLUCIÓ DE LES AL·LEGACIONS I APROVACIÓ DEFINITIVA DEL PRESSUPOST GENERAL MUNICIPAL PER A L'EXERCICI 2006

Es donà compte de la següent Proposta d'acord:

“El Ple de l'Ajuntament, en sessió del dia 24 de novembre de 2005, va aprovar inicialment el Pressupost General de l'Ajuntament per a l'exercici 2006.

Durant el període d'exposició al públic s'ha presentat una al·legació per part del grup municipal de CiU.

Vist l'informe emès per l'Interventor pel que es considera que el Pressupost per a l'exercici 2006 s'ajusta a la legalitat, i el dictamen favorable de la Comissió Informativa d'Hisenda,

Es proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Desestimar l'al·legació presentada pel grup municipal de CiU d'acord al que assenyala l'informe de l'interventor municipal.

Segon.- Aprovar definitivament el Pressupost municipal per l'exercici 2006, les seves Bases d'execució, i la plantilla de personal.”

Oberta la deliberació, el regidor Jaume Ballbé manifestà que volia fer un comentari a les al·legacions presentades pel grup de CiU, ja que considerava que si s'ho haguessin pensat més bé no l'haguessin presentat. Per ser membre del Consell d'Administració d'una EMO no cal ser un expert, només cal demanar els aclariments al gerent o a la Junta General, i el grup de CiU això no ho havia fet. Feia pocs dies, en el Consell d'Administració, ja li havia dit que assistís als Consells d'Administració, demanés informació i preguntés; i assegurà que podria donar perfectament punt i final a les al·legacions presentades només llegint l'informe de l'Interventor, però volia analitzar-les punt per punt.

Respecte al primer punt, calia dir que els pressupostos d'una empresa sempre són estimatius, però mai limitatius, i encara que certament el ritme d'execució no havia estat l'establert, això no volia dir que no es fes el previst.

Pel que feia al segon punt, als propietaris de Pineda Feu no se'ls havia donat la xifra de 5.775.566,35 euros que deien com a pressupost global a l'al·legació, aquesta informació només se li havia donat al Sr. Pere Grau. Als propietaris se'ls havia dit la xifra de 6.602.082,81 euros, tot inclòs. Al pressupost consolidat i aprovat inicialment pel Ple, hi figuraven, pels conceptes que esmentaven a l'al·legació, és a dir, l'operació urbanística, l'operació immobiliària i la construcció de biblioteca, 18.897.723,15 euros, i no 4.857.860,27 euros. Volia pensar que no hi havia hagut segones intencions per a desorientar a l'auditori, sinó purament un error d'apreciació.

En quant al tercer punt, les quotes es cobriren cada tres mesos per les obres fetes i no per avançada, tot i que la llei ho permetria fins a sis mesos.

Finalment, respecte al punt quart, lamentava que després del temps que feia que es coneixien, es pogués pensar que no havien fet una planificació financera, si l'haguessin demanat el hi haguessin donat, però potser això no els interessava.

A continuació intervingué el regidor Pere Grau i manifestà que si avui el Sr. Ballbé no hagués renunciat al càrrec, li haguessin demanat la dimissió. Adduí que probablement quan es van fer les al·legacions no es tenia tota la informació, però no era tant una resposta tècnica la que es buscava, sinó més aviat política. S'havien estat qüestionant diferents aspectes, i la resposta del regidor d'Hisenda era que assistissin als Consells d'Administració i un silenci.... Era evident que sabien que es feien estudis financers, i que era evident que l'empresa podia modificar les previsions, però el quid de la qüestió era la improvisació amb què s'estava actuant. Manifestà també que trobava a faltar el rigor, i estava convençut que el silenci del regidor era perquè el pressupost presentat no era el que ell volia fer, i per això s'havien adonat que alguna cosa fallava. Donava la impressió que l'equip de govern actuava pressionat per una qüestió de temps, ja que s'havien de complir compromisos i quedava poc per acabar el mandat.

Continuà dient que en el balanç de l'EMO resultava que l'empresa havia comprat unes parcel·les a l'Ajuntament a preu de mercat, i a més demanava per pagar-les un préstec a la Caixa de Catalunya, i això era una mica estrany; a més es tractava de parcel·les que havien sortit a subhasta i els privats no les havien volgut, aleshores es preguntava perquè les comprava l'EMO, doncs per fer habitatges a preus de mercat lliure, i això encara era més sorprenent. L'any 2005, l'EMO tenia dos objectius, infraestructures i

habitatges de protecció oficial, i ara resultava que també faria habitatges a preu lliure. Suposava que això ho podia fer, però es preguntava si ho havia de fer.

Afegí que l'article 156 de la Llei d'Urbanisme de 2002 assenyalava que els ajuntaments que comptessin amb un programa d'actuació urbanística municipal, havien de constituir llur patrimoni municipal de sòl i habitatge, aquest no era el cas de Lliçà, però també deia que el podien constituir els que ho acordessin voluntàriament, i aquí no s'havia fet, s'havien venut les parcel·les i s'havia invertit el resultat.

En quant a l'article 156 de la Llei del 2005, aquest assenyalava que els ajuntaments que tinguessin un planejament urbanístic general que delimités àmbits d'actuació urbanística susceptible de generar cessions de sòl de titularitat pública amb aprofitament, havien de constituir llur patrimoni municipal de sòl i habitatge. Però resultava que a Lliçà se les venia a una empresa municipal per fer habitatges a preu lliure, la qual cosa no resolvia allò que assenyalava la memòria de l'EMO en el seu títol segon: "Un dels principals problemes amb què es troben els joves per a emancipar-se és la dificultat d'aconseguir un habitatge propi. Per una altra part, existeix un flux migratori de la població motivat principalment pel preu de l'habitatge. Tot i la necessitat latent, l'existència d'habitatges de caire social en el municipi de Lliçà d'Amunt és, actualment, testimonial. La iniciativa privada acapara el sector de la construcció i els preus de venda de pisos són inassequibles per a certs col·lectius de població més sensibles, tant pels seus baixos ingressos, com per tenir ocupacions temporals que no permeten els endeutaments a llarg termini a què obliguen els preus lliures. A més l'oferta de pisos, en el municipi de Lliçà d'Amunt, és quasi inexistent, perquè el model de poble és essencialment de ciutat jardí: parcel·la unifamiliar amb jardí. Per cobrir aquestes necessitats d'habitatges, considerades bàsiques constitucionalment, es fa imprescindible la intervenció del sector públic, perquè és l'únic capaç de poder oferir aquests tipus de bens a uns preus raonables i a l'abast d'una gran majoria. Per tant la conveniència i l'interès públic que l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt té en aquesta basant està més que justificat perquè exerciti l'activitat econòmica de construcció d'habitatges socials a través d'aquesta societat".

Concloqué dient que també podia haver-hi una altra lectura, i era que l'Ajuntament necessitava tresoreria i com que ja no es podia endeutar més, ho feia a través de l'EMO.

En aquest punt l'Alcalde assenyalà que s'estava parlant del pressupost del 2006 i no pas del funcionament de l'EMO, i que si volia en un altre ple se'n podia parlar d'una manera més àmplia.

El regidor Pere Grau assenyalà que en l'exercici 2006 es parlava d'habitatge social, i per això ell en feia referència. La compra d'uns terrenys a Ca l'Artigues es faria per un valor de 2.000.000 d'euros i la previsió de beneficis de l'empresa era de 18.070 euros, però amb la diferència de preus, es parlaria de pèrdues. Calia assenyalat que la previsió de benefici no estava bé, ja que per calcular el preu de venda, s'havia fet sobre la superfície construïda i no la útil.

El Sr. Alcalde manifestà que el senyor Grau havia començat demanant confiança, i suposava que ho feia com a contraprestació de la seva intenció de generar desconfiança, ja que utilitzava la memòria del mes de febrer, que sabia que havia canviat, també era coneixedor que la Llei d'Urbanisme s'havia modificat i que els mòduls de protecció

oficial estaven a punt de canviar. Era més còmode agafar números antics i generar desconfiança, però considerava que s'actuava amb rigor, i això comportava parlar de les coses quan tocava, i ara estaven parlant del pressupost de 2006. Aquest Ajuntament havia tingut pressupostos executats al 50% o menys, perquè s'havien pressupostat obres que no s'havien realitzat. Si l'empresa havia nascut amb 5.000.000 d'euros era perquè s'havia traslladat aquest import del pressupost municipal al de l'EMO. L'EMO havia comprat dues parcel·les a Pineda Feu i considerava que s'havia fet amb bon criteri, perquè s'estava urbanitzant i podria vendre-les a millor preu, o fins i tot construir i vendre-les al mercat lliure, i el que obtingués reinvertir-ho en el propi municipi. En casos com els de Pineda Feu, no es podien fer blocs de pisos com a habitatge oficial, però dels diners que sortissin per aquests habitatges, sí que es destinarien a habitatges públics.

Finalment, assenyala que se n'alegrava que del pressupost municipal només trobés aquestes esmenes i que estiguessin complaguts amb la gestió municipal.

El regidor Pere Grau assenyala que ell havia utilitzat la informació de la que disposava i la que li havien donat. La Llei d'Urbanisme en habitatge de protecció oficial preveia un 20% en règim general i un 10% de règim concertat, i una de les finalitats era que així com en aquests moments els barris anaven a un nivell de rendes, hi hagués una estratificació social. Manifesta que ja hi havia experiències d'habitatges de protecció oficial a Pineda Feu i al Centre Urbà.

El Sr. Alcalde el reptà a demostrar-li que els habitatges del carrer de Sant Baldiri eren de protecció oficial.

El regidor Jaume Ballbé comentà que considerava que s'estava portant el tema cap a una direcció poc apropiada, i per altra banda, agrai que el Sr. Grau no li hagués demanat la dimissió perquè l'hagués obligat a continuar.

El regidor Antonio Díaz manifestà que també li hagués agradat que continués perquè creia que havia portat molt bé la seva regidoria, i millor que el que havien fet ells mateixos. L'EMO, fins aquesta última reunió no havia actuat, la compra de dues parcel·les, no hauria d'haver sigut la seva primera actuació, i que creia que la manca d'informació era el que havia justificat la presentació de les al·legacions. Les empreses municipals eren pel benefici dels veïns del municipi, però s'havia de dur amb rigor, i tot i que sabia que el pressupost era fictici, sí que havia de ser rigorós. Desitjava que la persona que substituís el Sr. Ballbé seguís amb la mateixa línia d'esquerres i de rigor, i que, a un any i mig de les eleccions, no es parés de fer coses.

El regidor José Antonio Ferreiro manifestà que el seu grup el mes de novembre s'havia abtingut en la votació del pressupost perquè veia una part positiva, que era la presentació al dia dels pressupostos i la feina d'una persona, i en un mes això havia canviat, el regidor marxava i era en qui confiaven. Un tercer aspecte que sol·licitaven, era que hi hagués una transparència i que es comptés amb l'oposició, i això no s'estava complint, no rebien informació de les Juntes de Govern Local, i en quant a la informació, sempre anaven a remolc, per això en aquest moment votarien en contra.

Posat a votació, la proposta fou aprovada pels vots favorables dels grups d'ERC ICV-EUiA, i PSC; i els vots en contra dels grups de CiU i PP.

3 – RENÚNCIA AL CÀRREC DE REGIDOR DEL SR. JAUME BALLBÉ I MUNDET

El regidor Jaume Ballbé donà lectura al següent escrit:

“Com be sabeu, avui he de comunicar-vos oficialment i perquè consti en acta que he demanat a l’Alcalde que em rellevi de tots els meus càrrecs.

Per què: veureu, després de la meva jubilació professional i durant 10 anys, he intentat ajudar a Lliçà d’Amunt, des de l’associació de veïns, com a col·laborador del grup d’Esquerra Republicana, com a regidor a l’oposició des de l’any 2000 i a l’equip de govern des de juny de 2003.

Durant aquests 10 anys us puc assegurar que m’hi he dedicat amb tota la intensitat de la que he sigut capaç.

Ara, amb 73 anys, i amb la regidoria d’Hisenda endreçada i l’Ajuntament caminant a bon pas i cap a la bona direcció, i havent complert amb el compromís contret en acceptar el càrrec, penso que ja ha arribat el moment de deixar-ho.

Mireu, la meua vida professional va ser molt interessant i molt variada, però us he de confessar que tant el malaurat Joan Soley com en Fèlix Viñeta van aconseguir posar-me dins el cuquet del govern municipal de Lliçà d’Amunt i em vaig apassionar tremendament per la política del poble.

Volia veure aquest món per dins i intentar, conscient de les mancances, imprimir a l’Ajuntament el rigor, la disciplina i a eficàcia de l’empresa privada, adequant-la lògicament a les necessitats públiques.

Si diguéis que he assolit totes les fites que volia aconseguir, no diria la veritat. He arribat fins allà on he pogut, però us he d’assegurar que en cada moment hi he posat tota la energia, la força i la dedicació que s’ha precisat.

Futur: i sobretot avui, no vull deixar escapar l’ocasió per animar els simpatitzants, els companys del partit i a tot el poble en general a què participin, que s’integrin en el món municipal, que sentin el govern del poble com a cosa pròpia, però que pensin que sovint les coses ni són com semblen, i es poden resoldre com voldríem, que l’administració pública no és àgil, i que les actuacions venen limitades pels ingressos disponibles, que la joventut és el temps que es té, és a dir el futur, que la gent madura com jo hem d’anar abandonant a poc a poc el camí de la política, que vivim en grup, en comunitat i entre tots hem de prendre les decisions, sinó algú decidirà per nosaltres, que la política no és una aigua tèrbola, que s’ha d’administrar honradament, que per fer-ho es necessita gent treballadora i amb capacitat de sacrifici.

Us asseguro que sense ella les institucions públiques no funcionarien, i que no val cridar quan una cosa no plau i oblidar tot el que s’ha fet bé.

El món municipal, on la condició de regidor va acompanyada de compensacions econòmiques ben escasses, que comporta perdre hores de son i de lleure i a on molt sovint només s'hi guanyen maldecaps i de vegades males cares, té en canvi com a contrapartida la satisfacció de tenir ben a la vora, veure i poder tocar, els resultats del que s'ha fet.

I ja finalment, voldria agrair: en primer lloc, a la Marta, la meva dona i a la meva família, que ha sabut, durant aquest temps, renunciar a moltes coses. Als meus companys de l'equip de govern per la confiança dipositada i la paciència que han tingut amb mi. A l'oposició per la seva mesura. A tots els col·laboradors de l'Ajuntament que tant m'han ajudat, i a les entitats públiques i privades (mitjans de comunicació) per la seva col·laboració.

Moltes gràcies a tos i que la sort ens acompanyi.”

El Sr. Alcalde manifestà, com a Alcalde i en nom de tot l'Ajuntament, que la presència del Jaume Ballbé havia estat un incentiu per millorar, i en nom de l'equip de govern, com a gestor de la complicació que representa l'Ajuntament, li estava molt agraït, i pel que feia al grup d'ERC estava segur que continuaria comptant amb el seu entusiasme i energia durant molt de temps. En el seu nom propi va agrair el suport rebut per part seva des del moment que va ser nomenat cap de grup. Explicà que per a ell l'acte d'avui era un punt i seguit, perquè no deixaria mai de recórrer al Sr. Ballbé perquè no podia renunciar a tenir al seu costat el seu rigor germànic i els seus coneixements. Així mateix, manifestà que li hagués agradat que aquest Ple hagués estat només per acomiadar-lo, perquè poques vegades un regidor es mereixia aquest honor.

El regidor Pere Grau es lamentà de no haver picat el suficient al Sr. Ballbé perquè es quedés, i brindà per la capacitat que havien tingut tots plegats de mantenir la cordialitat malgrat les discrepàncies, i desitjà que es pogués continuar mantenint aquest clima.

El regidor Antonio Díaz manifestà que es perdia un bon regidor i una bona persona, i personalment havia viscut la seva etapa a l'oposició amb un comportament estricte, i digué que tant al regidor Robert Navarro com a ell se'ls trobaria a faltar.

El regidor Josep Santiago es dirigí al Sr. Ballbé, recordant el seu temps junts a l'oposició, i comentà que tant en aquells dies com en el govern sempre havia comptat amb el PP, perquè sabia que era un home honest i amb el qual tenia sempre confiança. Es lamentà de que no acabés la legislatura i de què no fos del Partit Popular.

En aquest estat i no havent-hi altres afers per tractar, la Presidència donà per acabada la sessió, essent les 21,00 hores, aixecant-se de la mateixa aquesta acta que, llegida i conforme, signaran l'Alcalde i la Secretària, que ho certifica.

